

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9C/153/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1108229972
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Hadrbulcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1108229972.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Vierou Hadrbulcovou v právnej veci žalobcu: C.. L. P., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. X. XXX, zastúpeného JUDr. Barborou Petrovič, advokátkou so sídlom v Trnave, Hlavná 44, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenej advokátskou kanceláriou MGA IURIS s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni 10, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Martin Gajarský, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu a žalovanej podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce je neplatné.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške 33.787,29 euro brutto do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V. Žalovaná je povinná zaplatiť súdny poplatok v sume 2 121,50 euro na účet Okresného súdu Bratislava I v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou okresnému súdu Bratislava I dňa 12.09.2008 domáhal proti žalovanej, aby súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu žalovanou podľa §-u 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce dňom 23.07.2008 je neplatné. Zároveň žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške jeho priemerného mesačného zárobku od 01.08.2008 do času, keď mu žalovaná umožní pokračovať v práci.

2. Žalovaná žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, nakoľko podľa jej názoru žalobca zavineným konaním porušil pracovnú disciplínu závažným spôsobom špecifikovaným v písomnom vyhotovení okamžitého skončenia pracovného pomeru.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, výpoveďami svedkov :Ing. P. R., C.. L. V., U.. B. U., U. P. F. a listinnými dôkazmi -pracovnou zmluvou žalobcu, dodatkom k pracovnej zmluve, okamžitým skončením pracovného pomeru, listom zo dňa 01.08.2008, listom zo dňa 07.08.2008, potvrdením o zárobku žalobcu, mzdovými listami žalobcu a ďalšími listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový

stav : Žalobca pracoval pre žalovanú na základe pracovnej zmluvy od 01.10.2005 , v čase doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru vykonával funkciu riaditeľa obchodu na Agentúre Trenčín.. Dňa 23.07.2008 mu bol doručený list žalovanej zo dňa 21.07.2008 - okamžité skončenie pracovného pomeru. Predmetným listom žalovaná skončila okamžite pracovný pomer podľa §-u 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru žalovaná uviedla nasledovné : „Dňa 16.07.2008 Vám priamo nadriadený zamestnanec spoločnosti KOOOPERATIVA písomne stanovil pracovné úlohy, s ktorými ste sa oboznámili a, ktoré ste odmietli splniť, čo ste potvrdili aj svojim podpisom. Namiesto zodpovedného a angažovaného prístupu k práci, ste sa k riešeniu Vašich pracovných úloh postavili maximálne nezodpovedne, bez snahy splniť čo i len časť Vám stanovených pracovných úloh, ráno 16.07.2008 ste bez ospravedlnenia odišli zo svojho miesta výkonu práce podľa Vášho uvedenia na dovolenku. Nakoľko Vaša „dovolenka“ počnúc dňom 16.07.2008 nie je uvedená vo Vašom pláne dovoleniek, „dovolenku“ odo dňa 16.07.2008 ste čerpali bez súhlasu Vám priamo nadriadeného zamestnanca, bezdôvodne ste prestali chodiť do práce, Dňa 16.07.2008, 17.07.2008 a 18.07.2008 ste sa bez ospravedlnenia nedostavili na v pracovnej zmluve dojednané miesto výkonu práce. Vzhľadom k tomu, že čerpanie dovolenky Vám nebolo odsúhlasené a Vy ste neospravedlnili svoju neprítomnosť v práci, zamestnávateľ hodnotí Vaše konanie ako opakovanú neospravedlnenú neprítomnosť v práci. V zmysle platného Pracovného poriadku zamestnancov KOOOPERATIVY poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group (ďalej len „pracovný poriadok“), III. Časť, čl. 9, body 7, 12 a 19 je Vaše konanie neuposlušnosť príkazu nadriadeného na splnenie pracovnej povinnosti, čerpanie dovolenky bez súhlasu nadriadeného zamestnanca mimo termínu určenom v schválenom pláne dovoleniek a neospravedlnená neprítomnosť v práci považované za závažné porušenie pracovnej disciplíny.“ Žalobca listom zo dňa 01.08.2008 žalovanej oznámil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 21.07.2008 považuje za neplatné a žiadal aby ho žalovaná naďalej zamestnávala. Žalovaná mu listom zo dňa 07.08.2008 oznámila, že trvá na okamžitom skončení pracovného pomeru, ktoré považuje za platné.

4. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 06.07.2010 č.k 9 C 153/2008 -153 tak, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu a žalovaného podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce je neplatné , žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške 31 972.- euro brutto a náhradu trov konania a vo zvyšku súd žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca aj žalovaná.

5. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 25.01.2012. č.k 11 Co 12/2011-187 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

6. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie výsluchom sporových strán a zadovážením listinných dôkazov (kópia kompletného osobného spisu žalobcu, vyjadrenie Sociálnej poisťovne, pobočka Považská Bystrica zo dňa 02.07.2013, celkový prehľad odvodov do fondov v období od 120.8.2008 do 01.03.2010, daňové priznanie žalobcu za rok 2011, 2012, sťažnosť Inšpektorátu práce na nevyplatenie mzdy a odstúpeného spoločnosťou SLOV-CHLAD, s r.o. , oznámenie o odstúpení podania Inšpektorátu práce Trnava, rozhodnutie úradu práce Trnava zo dňa 19.05.2010 o zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie) a vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 03.10.2013 č.k. 9 C 153/2008-262 tak, že určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce je neplatné. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške 31.972 euro brutto do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh na náhradu mzdy zamietol. V rozhodnutí ďalej deklaroval, že o náhrade trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava I súdny poplatok v sume 1.914 euro, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

7. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil, žalobu zamietol a žalovanej priznal právo na náhradu trov konania.

8. Odvolací súd uznesením zo dňa 31.03.2015 č.k. 11Co/7/2014-243 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

9. Súd prvej inštancie riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v uznesení Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.03.2015 č.k. 11Co/7/2014-243, ktorý je preň záväzný , vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 08.12.2015 tak, že žalobu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania a právneho zastúpenia žalovanej.

10. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca.

11. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 30. augusta 2017 sp. zn. 7Co/193/2016 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a rozhodol o trovách odvolacieho konania. V odôvodnení rozsudku odvolací súd uviedol, že záver prvoinštančného súdu považuje za vecne správny.

12. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“). V dovolaní uviedol, že odvolací súd mu odňal možnosť konať pred súdom tým, že sa nevysporiadal s jeho dôležitou argumentáciou a zároveň sa závažne odklonil od svojho v skoršom rozhodnutí vyjadreného záväzného právneho názoru týkajúceho sa hodnotenia dôkazov. Namietal tiež, že odvolací súd i súd prvej inštancie nezohľadnili faktickú situáciu, v ktorej sa ocitol, a dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žiadal preto rozsudok odvolacieho súdu ako aj prvoinštančného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

13. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas a na to oprávnenou osobou, skúmajúc najprv splnenie podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a vzhľadom na v poradí prvý uplatnený dovolací dôvod (§ 420 písm. f/ C. s. p.) zároveň aj dôvodné. Ak totiž dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí z dovolacieho dôvodu uvedeného v § 420 C. s. p., potom existencia tohto dôvodu, t. j. existencia niektorej z tzv. zmätočnosťných väd uvedených v tomto ustanovení, znamená nielen splnenie podmienky prípustnosti dovolania, ale zároveň zakladá bez ďalšieho aj jeho dôvodnosť.

15. Najvyšší súd uznesením zo dňa 24. mája 2018 č.k. 8 Cdo/53/2018 rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/193/2016 z 30. augusta 2017 ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 8. decembra 2015 č. k. 9C/153/2008-332 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie. V preskúmvanej veci došlo podľa názoru odvolacieho súdu postupom odvolacieho súdu ako aj prvoinštančného súdu k naplneniu vady vyplývajúcej z ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. Táto vada spočíva v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutí súdov v základnom konaní. V odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu aj súdu prvej inštancie absentuje totiž vysporiadanie sa s podstatnou okolnosťou, ktorá mohla mať rozhodujúci význam pre spravodlivé rozhodnutie sporu, a to, či úlohy uložené žalobcovi boli alebo neboli splniteľné za situácie, že žalobcovi bol zablokovaný prístup do počítačového operačného systému žalovanej a že čas na ich vykonanie bol určený v rozsahu jedného dňa. V súvislosti s touto okolnosťou v odôvodnení rozsudkov prvoinštančného aj odvolacieho súdu je celkom opomenuté hodnotenie dôkazov - svedeckých výpovedí svedkov U.. B. U. R. U.. P. F., ktorí vo svojich výpovediach uviedli, že pracovné úlohy zadané žalobcovi neboli za daných okolností splniteľné. Toto opomenutie je o to závažnejšie, že v poradí prvým, žalobe vyhovujúcim rozsudkom, vydaným v prejednávanej veci prvoinštančný súd dospel práve aj na základe týchto dôkazov ku skutkovému záveru, že uložené úlohy boli zjavne nespĺniteľné. Za tejto situácie je odôvodnenie oboch rozsudkov, najmä z hľadiska právneho záveru o porušení pracovnej disciplíny žalobcom, nepresvedčivé a teda odporujúce ustanoveniu § 157 O. s. p. (v prípade rozsudku prvoinštančného súdu rozhodujúceho ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) a § 220 ods. 2 C. s. p. (v prípade rozsudku odvolacieho súdu). Nedostatočné odôvodnenie rozsudkov súdov v základnom konaní z dôvodu nepresvedčivosti je dané aj tým, že sa sudy vôbec nevysporiadali s otázkou, čo bolo príčinou zablokovania prístupu žalobcu do počítačového systému žalovanej (a to navyše už jeden deň pred dňom, kedy došlo ku konaniu žalobcu, ktoré žalovaná vyhodnotila ako závažné porušenie pracovnej disciplíny), hoci táto skutočnosť (zablokovanie prístupu žalobcu do počítačovej siete žalovanej) nebola v konaní spochybnená - bola súčasťou zisteného skutkového stavu. So zreteľom na ďalšie v žalobe tvrdené skutočnosti bolo potrebné sa s otázkou tejto príčiny vysporiadať, a to najmä z dôvodu, aby bolo vylúčené podozrenie, či zablokovanie prístupu žalobcu do počítačovej siete žalovanej nebolo účelové a nesmerovalo k postupu žalovanej zneužívajúceho právo, porušujúceho dobré mravy, či vykazujúceho znaky diskriminácie. Bolo pritom povinnosťou žalovanej preukázať, čo bolo touto príčinou, resp. že to bola iná okolnosť, než ktorú tvrdil žalobca. Nepresvedčivosť rozsudkov súdov v základnom konaní bola napokon znásobená aj tým, že sa nijako nevysporiadali ani s otázkou príčiny ďalšej významnej skutočnosti, ktorá vyplynula z vykonaného dokazovania, a to s otázkou, prečo žalobca dňa 16. 07. 2008 písomne odovzdal kartu od mobilného telefónu, osobný počítač a kľúče od kancelárie a od služobného motorového vozidla. Bez náležitého vysporiadania sa s uvedenými skutočnosťami nemôže byť odôvodnenie rozsudkov jednoznačné, riadne a dostatočné, a takto odôvodnené rozsudky nemôžu byť vnímané ako spravodlivé. Porušením procesného práva žalobcu na riadne odôvodnenie rozsudku tak prvoinštančného ako aj odvolacieho súdu bolo porušené jeho základné právo na spravodlivý proces vyplývajúce z čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, čo zakladá vadu v zmysle § 420 písm. f) C. s. p.12. Vzhľadom na vyššie uvedené, dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok prvoinštančného súdu zrušil (§ 449 ods. 1, ods. 2 C. s. p.) a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie

konanie (§ 450 C. s. p.) s tým, že v novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a tiež dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

16. Súd prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie na návrh sporových strán doplnil dokazovanie výsluchom svedkov C.. E. M.M., C.. Š. U., V.. Z. Y., C.. K. Š. R. C.. P. R..

17. Vypočutý svedok Ing. P. R. , priamy nadriadený žalobcu vo svojej výpovedi pre súdom dňa 11.3.2010 uviedol: Poznám osobne žalobcu z pracovného styku približne 4 roky, lebo sme pracovali v Kooperative. Ja od 01.08.2009 v Kooperative už nepracujem po tom čo som pracovný pomer ukončil dohodou. Je pravda, že som bol riaditeľom agentúry, ktorých bolo 8, žalobca bol môj podriadený vo funkcii obchodný riaditeľ. Je pravdou, že sme sa dňa 15.07.12008 stretli v reštaurácii Rybársky dvor so žalobcom, o čom sme sa rozprávali si nepamätám. Taktiež je pravdou že 16.07.2008 som uložil žalobcovi nejaké úlohy, avšak na bližšie podrobnosti si nespomínam. K veci som sa písomne vyjadril na žiadosť Koopertívy. Na tomto písomnom vyjadrení trvám. Takisto sa nepamätám, že by som sa dohodol so žalobcom na čerpaní dovolenky, ani sa nepamätám, že by som ho poslal domov 16.07. Môžem s istotou prehlásiť, že som nikoho domov neposielal. Žalobca sa rozhodol, že pôjde domov a tak išiel domov. Myslím, že nejaký dovolenkový lístok tam nechal, ale to riešila asistentka. Všetky materiály týkajúce sa žalobcu boli postúpené personálnemu oddeleniu do Bratislavy. Na otázku súdu či žalobca splnil pracovné úlohy, ktoré mu boli uložené 16.07.2008 svedok uviedol, že nesplnil, nakoľko k týmto sa písomne vyjadril a odišiel domov. Na otázku súdu, či žalobca prišiel 17. a 18. do práce svedok uviedol, že nevie, lebo ho nekontroloval, nakoľko mal prácu v teréne. Dochádzku mal na starosti niekto iný, ten kto mal na starosti knihu dochádzky. Na otázku právneho zástupcu žalobcu či bol dňa 16.07.2008 žalobca odpojený z počítačového systému Kooperatívy svedok uviedol, že bol odpojený už deň predtým. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či sa úlohy ktoré mu uložil dňa 16.07.2008, ktoré sú na č.l. 77 dajú splniť aj v ten deň ak je pracovník odpojený od počítačového systému svedok uviedol, že sa dajú. Na otázku právneho zástupcu žalobcu či aj úloha č. 3: spracovať vyhodnotenie cieľov kancelárie sa dá splniť bez prístupu do počítačového systému, svedok uviedol že áno, pretože všetko bolo okrem počítača vedené aj v písomnej forme. Na otázku právneho zástupcu žalobcu či sa tieto úlohy dali splniť aj vzhľadom k tomu že žalobcovi boli odňaté kľúče od kancelárie a zamedzený prístup do počítačového systému svedok uviedol: Tieto úlohy sa dali splniť. Na otázku právneho zástupcu žalobcu či sa v Kooperative niekedy stalo že zamestnancovi bolo odopreté čerpanie dovolenky pokiaľ nemá vyčerpanú dovolenku svedok uviedol, že o dovolenky sa nestaral. Svedok udáva, že sa nikdy nestalo že by niekomu odoprel čerpanie dovolenky.

Na otázku právneho zástupcu žalovaného či svedok súhlasil s čerpaním dovolenky žalobcu 16.07.2008 a nasledujúce dni svedok uviedol že nesúhlasil preto dovolenkový lístok nepodpísal. Na otázku právneho zástupcu žalovaného či sa žalobca zaujímal že nemá podpísanú dovolenku svedok uviedol: áno bolo mu odpovedané že svedok mu povedal že nesúhlasí s dovolenkou lebo nesplnil úlohy ktoré mu boli uložené. Na otázku žalobcu aby svedok uviedol akým spôsobom mal žalobca splniť úlohy 1,2,3,4 z č.l. 77 za podmienok že mu boli odobraté kľúče od kancelárie, od auta počítač a zamedzený prístup do siete svedok uviedol: Napriek tomu že to nie sú jednoduché úlohy podľa jeho názoru sa dali splniť aj za týchto konkrétnych podmienok.

18. Svedkyňa C.. L. V., asistentka riaditeľa agentúry Trenčín, uviedla, že v júli 2008 jej nadriadený C.. R. uložil p. C.. P. nejaké úlohy, ktoré odmietol splniť tým spôsobom, že napísal na papier, že sú nesplniteľné. Požiadal ju aby mu vypísala dovolenkový lístok. Tento mu vypísala a on si išiel dať tento podpísať. Či C.. R. tento dovolenkový lístok podpísal alebo nie sa vyjadriť nevedela. Na otázku právneho zástupcu žalobcu či sú 4 pracovné úlohy na č.l. 77 splniteľné za 1 pracovný deň svedkyňa uviedla, že áno. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či keď tie to úlohy sú splniteľné aj za predpokladu že žalobcovi bol zamedzený prístup informačného systému Kooperatívy, že musel odovzdať kľúče svedkyňa uviedla: Mal prístup ku klasickému programu Windows na stolnom počítači a kľúče od kancelárie a iné veci žalobca odovzdal až potom ako sa vyjadril že sú úlohy nesplniteľné. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či sa niekedy stalo že by bolo nejakému zamestnancovi odopreté čerpanie dovolenky svedkyňa uviedla, že nie.

Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či sa stávalo, že niektorí zamestnanci čerpali dovolenku aj na telefonické oznámenie svedkyňa uviedla, že vždy aspoň jeden deň pred čerpaním dovolenky bol doručený dovolenkový lístok agentúrnemu riaditeľovi prípadne svedkyňi ako jeho asistentke Na otázku žalobcu či on niekedy osobne robil pre riaditeľa agentúry nejakú administratívnu činnosť svedkyňa uviedla: asi nie. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či žalobca mal asistentku svedkyňa uviedla, že áno.

19. Svedok U.. U. B., ktorý pracoval pre žalobcu ako regionálny riaditeľ v Trnave vo svojej výpovedi uviedol : Žalobcu poznám osobne. Spoznali sme sa pri práci v Kooperatíve, kde som pracoval ako regionálny riaditeľ v Trnave . C.. P. bol môj nadriadený. Nespomínam si kedy to už bolo jedného dňa mi zavolať C.. P. a informoval ma, že R. ho nútil podpísať výpoveď že ho pozval na stretnutie . Stretol som sa s C.. P. a tento ma informoval, že mu bol zamedzený prístup do informačného systému Kooperatívy a ukazoval mi na firemnom notebooku že tam má zamedzený prístup, informoval ma o tom že si bude čerpať dovolenku a domnieval som sa že si túto dovolenku aj čerpá. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či úlohy uložené 1-4 z č.l. 77 sú splniteľné za 1 deň svedok uviedol, že podľa neho sú nespĺniteľné. Takéto úlohy sa dávali spravidla na porade raz za týždeň. 50-60% práce žalobcu bolo kontakt s regionálnymi riaditeľmi a pod ním riadil asi 100 ľudí. Svedok uviedol, že niektoré r z úloh boli splniteľné. Myslí to v tom zmysle, že by ich mohol za deň splniť za predpokladu že sa nevenuje ničomu inému.

Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či sa dali tieto úlohy splniť bez prístupu do informačného systému Kooperatívy svedok uviedol, že sa nedali splniť. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, či informácie, ktoré boli v informačnom systéme Kooperatívy boli aj v písomnej podobe svedok uviedol, že sa nevie sa k tomu vyjadriť, nakoľko mal asistentku a sám používal elektronický informačný systém. Svedok U. tiež uviedol, že k svojej výpovedi chce dodať že on sám dňa 08.08.2008 dal výpoveď a na druhý deň mu bol zamedzený prístup do informačného systému Kooperatívy. Bol vyzvaný aby odovzdal služobné motorové vozidlo, mobil. Toto bola bežná prax v Kooperatíve. Následne ukončil pracovný pomer dohodou.

20. Svedkyňa U.. P. F., ktorá pracovala v pre žalovaného ako regionálna riaditeľka pre Topoľčany vo svojej výpovedi uviedla: „Poznám Ing. P. asi 5 rokov, v súčasnosti spolu žijeme. Pracovala som v Kooperatíve od februára do júla 2006. Mala som zmluvu na dobu určitú ako regionálny riaditeľ pre Topoľčany. O okolnostiach skončenia pracovného pomeru C.. P. s Kooperatívou mám informácie od Ing. P. a taktiež mám aj osobnú skúsenosť, lebo obdobným spôsobom bol skončený pracovný pomer v Kooperatíve aj so mnou.“ Na otázku právneho zástupcu žalobcu či svedkyňa môže potvrdiť, že dňa 15.07.2007 mal žalobca zabránený prístup do informačného systému Kooperatívy svedkyňa uviedla, že to môže potvrdiť, že videla keď žalobca otvoril notebook nebol mu povolený prístup do systému. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či sú splniteľné úlohy 1-4 z č.l. 77 svedkyňa uviedla: „Tieto úlohy nie sú splniteľné bez prístupu do informačného systému Kooperatívy.“

21. Svedok Ing. M. E. vo svojej svedeckej výpovedi dňa 28.3.2019 uviedol:

„Poznám p. P. L., naše vzťahy boli priateľské neskôr pracovné. Pracovali sme v Kooperatíve. Ja som pracoval v Kooperatíve cca od r. 2004 do r. 2007 alebo 2008 ako regionálny riaditeľ v Bratislave.“ Na otázku právneho zástupcu žalobcu, v akom vzťahu bol so žalobcom svedok uviedol, že žalobca mu bol nadriadený. Na ďalšiu otázku, ako ho hodnotí po pracovnej stránke, svedok uviedol, že ako aktívneho pracovníka. Na otázku, či si plnil si zodpovedne povinnosti, alebo zanedbávala prácu, svedok uviedol, že si myslí, že zanedbával prácu. Na otázku, že mal svedok v Kooperatíve prístup do PC systému, svedok uviedol, že áno, používal ho na dennej báze. Na otázku, či používal tento PC systém Kooperatívy, svedok uviedol, že používanie systému bolo jednoznačná nutnosť, týmto sa pracovný čas začínal a končil. Na ďalšiu otázku, či používali všetci zamestnanci tento PC systém aj žalobca, svedok uviedol, že používal ho aj žalobca, aby mal prehľad o tom, kto čo robí. Na otázku, ako sa skončil pracovný pomer svedka s Kooperatívou, svedok uviedol, že

sa presne sa nepamätá, s nadriadeným sa dohodol že končí k nejakému dňu, teraz podniká ako s.r.o. Na otázku, za akých okolností skončil pracovný pomer svedka, tento uviedol, že sa stal nepohodlným pre jeho nadriadeného p. M.. Na otázku, či pri skončení pracovného pomeru mal ste prístup do PC systému Kooperatívy, svedok uviedol, že pár dní predtým, ako sa skončil prac. pomeru už prístup do PC systému nemal. Na otázku, prečo nemal prístup, svedok uviedol, že to asi bolo z dôvodu ochrany PC systému, aby si nezobral nejaké dáta. Na ďalšiu otázku, kto mu zamedzil prístup do PC systému, svedok uviedol, že jedného dňa sa pokúsil prihlásiť a nešlo to. Tušil, že to súvisí s ukončením pracovnej činnosti v Kooperatíve a predpokladá, že prístup mu zamedzil jeho nadriadený. Na otázku, z čoho usudzuje, že zamedzenie do prístupu PC systému súvisí s ukončením prac. pomeru, svedok uviedol, že osobne sa s tým nestretol, ale hovorilo sa na chodbách Kooperatívy rôzne historky kto a ako opustil Kooperatívu. Hovorilo sa, že niektorí vysokopostavení funkcionári prišli do kancelárie, nedostali sa do kancelárie a následne boli vyvedení SBS. Nebol svedkom ani jednej historky. Na otázku, či by

dokázal plniť pracovné povinnosti bez prístupu do systému PC, svedok uviedol, že nie. Na otázku, či sú úlohy: pripraviť plán predaja, stratégiu predaja produktu GIP na mesiace 07 až 11/2008, pripraviť plán a predaj a stratégiu bankových produktov pre Slovenskú sporiteľňu na mesiac júl, august 2008, spracovať vyhodnotenie cieľov kancelárie Topoľčany za I. polrok 2008, nastaviť hodnotenia cieľov kancelárie Topoľčany na II. polrok 2008, splniteľné bez prístupu do operačného systému žalovanej, svedok uviedol, že sa nedá nastaviť plán činnosti obchodníkov bez prístupu do operačného systému Kooperatívy. Ak áno nezodpovedne, pretože s vymyslenými číslami sa pracovať nedá. Na otázku právneho zástupcu PZ žalovanej, aké informácie sú potrebné na splnenie úloh poslednej otázky právneho zástupcu žalobcu, svedok uviedol, že na to aby mohol pripraviť plán predaja je potrebné vedieť počet uzavretých úverov, zriadených účtov a výkonnosť jednotlivých regiónov. Nevie čo je produkt GIP. Na otázku, či bol elektronický systém Kooperatívy jediné miesto, kde tieto údaje boli k dispozícii, svedok uviedol, že informácie boli v 2 systémoch, oba boli elektronické. Na otázku, či nebol iný spôsob uchovávania informácií okrem elektronického, svedok uviedol, že k tejto otázke sa vyjadriť nevie, on si v papierovej forme neukladal nič. Všetko mal v pracovnom PC, ktorý mu bol zverený a bol majetkom Kooperatívy.

22. Svedok Ing. Š. U. vo svojej svedeckej výpovedi dňa 28.3.2019 uviedol:

„Poznám p. P. asi mesiac keď som pracoval v Kooperatíve. Pracoval som od 1.4.2007-30.4.2008 ako regionálny riaditeľ v Bratislave. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, v akom vzťahu bol so žalobcom, svedok uviedol, že žalobca mu bol nadriadený. Na otázku, ako ho hodnotí po pracovnej stránke, svedok uviedol, že ako aktívneho pracovníka bol lojálny, prísny, úlohy plnil cestou podriadených. Na otázku, či si plnil zodpovedne povinnosti, alebo zanedbával prácu, svedok uviedol, že povinnosti si plnil, myslí, že zanedbával prácu. Na otázku, či mal v Kooperatíve prístup do PC systému, svedok uviedol že áno používal ho na dennej báze. Bez prístupu do PC systému by prácu vykonávať nemohli. Na otázku, či používal tento PC systém Kooperatívy, svedok uviedol, že používanie systému bolo jednoznačná nutnosť, týmto sa pracovný čas začínal a končil. Bez toho sa pracovať nedalo. Na otázku, či používali všetci zamestnanci tento PC systém aj žalobca, svedok uviedol, že samozrejme každý ho používal s prístupom ktoré mu náležali. Používal ho aj žalobca, aby mal prehľad o tom, kto čo robí. Na otázku, ako sa skončil jeho pracovný pomer s Kooperatívou, svedok uviedol, že veľmi jednoducho. V r. 2008 ho zavolať jeho tretí nadriadený mu oznámil, že končí a či je ochotný podpísať dohodu, odpovedal že áno. Požiadal ho aby išiel do kancelárie, odovzdal mu notebook, mobil a kľúče od osobného vozidla, zobral si veci a odišiel. Na otázku, za akých okolností skončil jeho pracovný pomer, svedok uviedol, že mu bolo podozrivé keď prišiel ráno do práce, nemohol sa dostať do systému, o hodinu mu volala sekretárka a vtedy pochopil prečo nemal prístup. Na otázku, prečo nemal prístup svedok uviedol, že pán Azari mu to zdôvodnil tým, že s ním nepočítajú a sa dohodli, že mu ponúkli odstupné, dohodu prijal. Na otázku, kto mu zamedzil prístup do operačného systému, svedok uviedol, že predpokladá, že administrátor. Na otázku, či by dokázal plniť pracovné povinnosti bez prístupu do systému PC, svedok uviedol, že určite nie, informácie ktoré v systéme boli, boli nevyhnutné. Na otázku, či sú úlohy: pripraviť plán predaja, stratégiu predaja produktu GIP na mesiace 07 až 11/2008, pripraviť plán a predaj a stratégiu bankových produktov pre Slovenskú sporiteľňu na mesiac júl, august 2008, spracovať vyhodnotenie cieľov kancelárie Topoľčany za I. polrok 2008, nastaviť hodnotenia cieľov kancelárie Topoľčany na II. polrok 2008, splniteľné bez prístupu do operačného systému žalovanej, svedok uviedol, že určite nie z dôvodu, že k splneniu týchto úloh boli potrebné údaje, ktoré sa nachádzajú v systéme. Na otázku žalobcu, či by sa dali vyššie uvedené úlohy splniť za jeden deň pokiaľ by bol nútený si dohľadať údaje inou formou ako v operačnom systéme Kooperatívy, svedok uviedol, že nedali, z dôvodu, že na takéto úlohy sme mali čas týždeň 2 týždne, Je nepredstaviteľné splniť ich za jeden deň. Svedok uviedol, že vyššie uvedené úlohy by neboli splniteľné ani za jeden deň ani v prípade za prístupu do PC systému. Tieto úlohy by boli splniteľné za 1,2 týždne za predpokladu prístupu do systému.

23. Svedok Y. Z. Bc. vo svojej výpovedi dňa 28.3.2019 uviedol: „Poznám p. P., náš vzťah hodnotím ako priateľský občas si píšeme cez facebook. V Kooperatíve som pracoval od r. 2006-2007 ako regionálny riaditeľ. Na otázky právneho zástupcu žalobcu, v akom vzťahu bol so žalobcom, uviedol, že žalobca mu bol priamy nadriadený, bol obchodný riaditeľ. Na otázku, ako hodnotí žalobcu po pracovnej stránke, svedok uviedol, že ako profesionálneho manažéra s ľudským prístupom. Na otázku, či si plnil zodpovedne povinnosti, alebo zanedbával prácu, svedok uviedol, že to nevie hodnotiť. Na otázku, či mal v Kooperatíve prístup do operačného systému, svedok uviedol, že áno mal prístup. Na otázku, či používal tento operačný systém Kooperatívy, svedok uviedol, že áno používal. Na otázku či používali všetci zamestnanci tento PC systém aj žalobca, svedok uviedol, že nie všetci, tento systém bol určený pre manažment, obchodníci a externí spolupracovníci nemali do systému prístup. Ešte mal

prístup 1 zamestnanec na pobočke. Na otázku, ako sa skončil jeho pracovný pomer s Kooperatívou, svedok uviedol, že ukončil ho on, mal zmluvu na 1 rok, 2 mesiace predtým mu bolo oznámené, že má odovzdať auto, mobil a počítač. Oznámil mu to pán P., následne bol 2 mesiace doma. Na otázku, prečo nemal prístup, svedok uviedol, že do momentu odovzdania PC prístup do systému mal. Na otázku, či by dokázal plniť pracovné povinnosti bez prístupu do systému, svedok uviedol, že určite nie. Bol tam podrobný prehľad o obchodnej produkcii v danom regióne, o plánoch, ktorý podriadený zamestnanec aké obchody sprostredkoval. Na otázku, či sú úlohy: pripraviť plán predaja, stratégiu predaja produktu GIP na mesiace 07 až 11/2008, pripraviť plán a predaj a stratégiu bankových produktov pre Slovenskú sporiteľňu na mesiac júl, august 2008, spracovať vyhodnotenie cieľov kancelárie Topoľčany za I. polrok 2008, nastaviť hodnotenia cieľov kancelárie Topoľčany na II. polrok 2008, splniteľné bez prístupu do operačného systému žalovanej, svedok uviedol, že všetko čo súvisí s plánovaním obchodných aktivít si nevie predstaviť bez prístupu do informačného systému, ide o množstvo dát. Svedok vo svojej výpovedi tiež uviedol, že on zo svojej pracovnej pozície nevie sa vyjadriť k pozícii obchodného riaditeľa. Tiež uviedol, že z jeho súkromného pohľadu je toho názoru, že takéto úlohy z hľadiska rozsahu nie je možné za 1 deň vyhotoviť. Na otázku žalobcu, koľko času by potreboval, keby dostal za úlohy splniť vyššie uvedené úlohy, svedok uviedol, že týždeň

Na otázku, či sa pamätá, koľko mali regiónov na agentúre, svedok uviedol, že si pamätá 5. Na otázku, či mal túto úlohu urobiť 5x svedok udáva, že to nevie. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, ako sa dá vnímať pozícia žalobcu vo vzťahu k regiónom svedok uviedol, že rozdiel medzi obchodným a regionálnym spočíval v tom, že obch. riaditeľ neprichádzal do styku s obchodníkmi a externými spolupracovníkmi a jeho hlavnou úlohou bolo manažovať tím obchodných riaditeľov. Svedok uviedol, že podľa jeho názoru za predpokladu, že obch. riaditeľ nemal prístup do operačného systému, vyššie uvedené úlohy by boli podľa názoru svedka nesplniteľné. Úlohy boli splniteľné za jeden týždeň za predpokladu, ak by mal prístup do operačného systému. K tomu dodal, že ide o jeho názor z pohľadu regionálneho riaditeľa.

Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či je výpoveď ovplyvnená nejakou jeho vzťahom so žalobcom, svedok uviedol, že je v kontakte so žalobcom a výpoveď nie je nijako ovplyvnená.

Svedok tiež uviedol, že ho žalobca kontaktoval začiatkom marca 2019 s otázkou či by bol ochotný vypovedať. Svedok uviedol, že vypovedal pravdu podľa svojho vedomia svedomia.

Na otázku právneho zástupcu žalovanej kedy a ako sa svedok dozvedel o úlohách, ktoré mal žalobca splniť, svedok uviedol, že sa to dozvedel z sms správy, ktorej prílohou bola fotografia listu. Na otázku, kedy mu bola správa doručená, svedok uviedol, že začiatkom marca 2019. Na otázku, prečo mu pán P. dal pokyn odovzdať PC, kľúče od auta a mobil, svedok uviedol, že to bolo na pokyn jeho nadriadeného p. M., ktorý dal príkaz žalobcovi, aby mu zabránil v prístupe do priestorov Kooperatívy.

24. Svedkyňa Ing. K. Š. vo svojej výpovedi dňa 18.6.2019 uviedla, že žalobcu pozná, ich vzťahy boli pracovné, pracovali spolu vo viacerých spoločnostiach, bol jej nadriadeným v spoločnosti Kooperatíva. V Kooperatíve pracovala ako regionálny riaditeľ pre Senicu P. P. pracoval ako obchodný riaditeľ. V Kooperatíve pracovala od novembra 2007 do augusta 2008. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, ako hodnotí žalobcu ako nadriadeného, svedkyňa uviedla, že bol vždy korektný, spolupráca s ním bola vždy dobrá. Na otázku, aký bol postoj žalobcu k práci, ako ho hodnotí ako pracovníka, svedkyňa uviedla, že vždy bolo uňho na prvom mieste plnenie pracovných úloh, pozitívny prístup k spolupracovníkom, vždy korektný prístup k spolupracovníkom. Na otázku, aké pracovné pomôcky používala na plnenie pracovných úloh, svedkyňa uviedla, že mobilný telefón, notebook s prístupom k internetu a informačného systému Kooperatívy a osobné motorové vozidlo. Na otázku, ako hodnotí vnútorný informačný systém Kooperatívy vo vzťahu k jej pracovným povinnostiam, svedkyňa uviedla, že ten systém Kooperatívy bol nie vždy funkčný, vo vzťahu k zisťovaniu štatistických údajov bol podľa jej názoru skostnatený.

Na otázku, či by sa bez prístupu do tohto systému vedela dostať k údajom, svedkyňa uviedla, že nie. Na otázku, či sú úlohy: pripraviť plán predaja, stratégiu predaja, produktu GIP na mesiace 07 až 11/2008, pripraviť plán a stratégiu bankových produktov pre slov. sporiteľňu na mesiac júl, august 2008, spracovať vyhodnotenie cieľov kancelárie Topoľčany za prvý polrok 2008, nastaviť hodnotenia cieľov kancelárie Topoľčany na druhý polrok 2008, splniteľné bez prístupu do operačného systému žalovanej, svedkyňa uviedla, že určite nie. Na otázku prečo nie, svedkyňa uviedla, že pre rozplánovanie konkrétneho produktu, je dôležitá práca jednotlivých v mojom prípade poisťovacích poradcov a v prípade vyššie - nadriadeného pracovníka štat. predaja. A to sú údaje ktoré sa spočívajú a ten sumár vie vytiahnuť len cez informačný systém, lebo ručne sa to nerobí. Na otázku, či vyššie uvedené úlohy by bolo možné splniť za jeden deň, svedkyňa uviedla, že tak aby boli splnené seriózne a mali vypovedaciu hodnotu nebolo možné tieto úlohy splniť. Na otázku, či by bolo by možné tieto úlohy plniť za jeden deň s prístupom operačného

systému Kooperativy , svedkyňa uviedla, že si myslí, že nie. Na otázku, či by bolo by možné tieto úlohy splniť bez prístupu do systému, svedkyňa uviedla, že už vôbec nie. Na otázku , ako skončil jej pracovný pomer v Kooperative, svedkyňa uviedla, že odišla som dohodou. Bolo to jej rozhodnutie. Na otázku, či má vedomosť o tom za akých okolností skončil pracovný pomer žalobcu, svedkyňa uviedla, že nie. Na otázku, či bola ste priamym svedkom nejakého skončenia pracovného pomeru so zamestnancom, svedkyňa uviedla, že nebola . Na otázku, či vie popísať zaužívanú prax ako končili pracovné pomery, svedkyňa uviedla, že môže hovoriť len za seba, požiadala o skončenia pracovného pomeru dohodou. Na otázku žalobcu, keď dostala pokyn na rozviazanie pracovného pomeru s podriadeným, čo bol prvý krok ktorý sa udial, svedkyňa uviedla, že takému pracovníkovi bol zablokovaný prístup do informačného systému, zrejme informatikmi. Druhý krok bol že musel odovzdať kľúče od kanc. svojmu nadriadenému. Na otázku, z časového hľadiska sa to udialo ako, svedkyňa uviedla, že zo dňa na deň. V jeden deň mu bolo oznámené že má odovzdať kľúče, druhý deň už nemal prístup do kancelárie. Bolo to rýchle, možno aj v ten deň nemal prístup.

25. Svedok P. R. pred súdom dňa 12.9.2019 uviedol, že vzhľadom na odstup času s a už nepamätá na skutočnosti za akých bol skončený prac. pomer žalobcu a žalovanej. Je pravdou, že bol bezprostredným priamym nadriadeným žalobcu avšak na konkrétne okolnosti skončenia prac. pomeru sa nepamätá. Ďalej uviedol,, že je pravdou, že v tejto veci bol už súdom vypočutý a nepamätá si ani na okolnosti svojej svedeckej výpovede pred súdom.

26. Súd prvej inštancie riadiac sa právnym názorom dovolacieho súdu vec opätovne prejednal, právne vec posúdil podľa zákonníka práce účinného ku dňu okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobcom (21.07.2008) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

27. Podľa § 68 zákonníka práce (zák. č. 311/2001 Z.z. v znení zák. č.460/2008)

(1) Zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne a to iba vtedy, ak zamestnanec
a) bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin,

b) porušil závažne pracovnú disciplínu.

(2) Zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ustanovenia § 63 ods. 3 a 4.

28. Podľa § 70 Zákonníka práce Okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

29. Podľa ustanovenia § 77 ZP Neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

30. Podľa § 79 Zákonníka práce

(1) Ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

(2) Ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy zamestnancovi vôbec nepriznať.

(3) Ak zamestnávateľ skončil pracovný pomer neplatne a zamestnanec netrvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával, platí, ak sa so zamestnávateľom nedohodne písomne inak, že sa jeho pracovný pomer skončil dohodou, ak

a) bola daná neplatná výpoveď, uplynutím výpovednej doby,

b) bol pracovný pomer neplatne skončený okamžite alebo v skúšobnej dobe, dňom, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

(4) V prípadoch ustanovených v odseku 3 písm. b) zamestnanec má nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného zárobku podľa § 134 za výpovednú dobu dvoch mesiacov.

31. Okamžité skončenie pracovného pomeru je výnimočným spôsobom rozviazanie pracovného pomeru. V praxi by sa mal tento spôsob skončenia pracovného pomeru uplatňovať len vo výnimočných prípadoch, keď nie je spravodlivé od zamestnávateľa žiadať, aby počas výpovednej doby ešte zamestnanca ďalej zamestnával. Zákonník práce nevymedzuje, čo možno považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny. Je preto potrebné naplnenie tejto skutkovej podstaty posudzovať podľa konkrétnych okolností prípadu.

32. Ak má byť porušenie pracovnej disciplíny právne postihnutelné ako dôvod na skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, musí byť toto porušenie pracovných povinností zo strany zamestnanca zavinené a musí dosahovať určitý stupeň intenzity. Zamestnávateľ musí závažné porušenie pracovnej disciplíny zamestnancom preukázať. Pri hodnotení intenzity porušenia pracovnej disciplíny zamestnancom súd prihliada k osobe zamestnanca, k funkcii, ktorú vykonáva, k doterajšiemu postoju k plneniu pracovných povinností, k situácii, v ktorej k porušeniu pracovnej disciplíny došlo, k miere zavinenia zamestnanca, k spôsobu a intenzite porušenia konkrétnych povinností, k dôsledkom porušenia pracovnej disciplíny na zamestnávateľa, či zamestnanec svojim konaním spôsobil zamestnávateľovi škodu, v akej výške a pod. Súd pri hodnotení intenzity porušenia pracovnej disciplíny nie je viazaný tým, ako zamestnávateľ hodnotí určité konanie zamestnanca. v internom predpise zamestnávateľa v tomto prípade Pracovnom poriadku zamestnancov KOOOPERATIVY poisťovne, a.s.Vienna Insurance Group III Časť, či. 9, body 7, 12 a 19, na ktoré sa odvoláva.

33. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalovaná dňa 23.07.2008 doručila žalobcovi listom zo dňa 21.07.2008 - okamžité skončenie pracovného pomeru. Listom zo dňa 01.08.2008 oznámil žalobca žalovanej, že pracovnú disciplínu neporušil a trvá na tom, aby ho naďalej zamestnávala za podmienok podľa pracovnej zmluvy. Žalovaná listom zo dňa 07.08.2008 oznámila žalobcovi, že okamžité skončenie pracovného pomeru považuje za platné. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalovaná dňa 15.07.2008 zabránila žalobcovi v prístupe do operačného systému Kooperatívy. Skutočnosť, že žalobca bol odpojený od operačného systému Kooperatívy potvrdil svedok R., keď na otázku právneho zástupcu žalobcu či bol dňa 16.07.2008 žalobca odpojený z počítačového systému Kooperatívy svedok uviedol, že bol odpojený už deň predtým. Túto skutočnosť potvrdila aj svedkyňa F.. Z výsluchu viacerých vypočutých svedkov vyplynulo, že bolo bežnou praxou v Kooperatíve, že pracovníkovi, s ktorým chcela žalovaná ukončiť pracovný pomer bol zablokovaný prístup do informačného systému, zrejme informatikmi Kooperatívy. Druhý krok bol že musel odovzdať kľúče od kancelárie svojmu nadriadenému. Z časového hľadiska sa to udialo ako, uviedla svedkyňa Š. zo dňa na deň. V jeden deň mu bolo oznámené že má odovzdať kľúče, druhý deň už nemal prístup do kancelárie. Bolo to rýchle, možno aj v ten deň nemal prístup. Súd mal taktiež preukázané, že následne dňa 16.07.2008 priamy nadriadený žalobcu Ing R. uložil žalobcovi na pracovisku zjavne nesplniteľné úlohy. Že tieto úlohy boli nesplniteľné, nezávisle na sebe potvrdili vypočutí svedkovia U., F., M., U., Y. R. Š.. Žalobca sa písomne vyjadril, že tieto úlohy sa za jeden deň nedajú stihnúť, od 16.07.2008 si čerpá dovolenku podľa dohody so svojim nadriadeným. Následne podpísal dovolenkový lístok, ktorý mu vypísala Ing L. V., odovzdal svojmu nadriadenému C.. R. všetky pracovné pomôcky vrátane kľúčov od motorového vozidla a kancelárie a odišiel z pracoviska s tým, že v dňoch 16.07.2008, 17.07.2008, 18.07.2008, si bude čerpať dovolenku. Svedkyňa V. X.o svojej svedeckej výpovedi na otázku právneho zástupcu žalobcu, či sa niekedy stalo že by bolo nejakému zamestnancovi odopreté

čerpanie dovolenky svedkyňa uviedla, že nie. Výpoveďami svedkov mal súd preukázané, že úlohy uložené žalobcovi jeho priamym nadriadeným Ing. P. R. neboli splniteľné za situácie, že žalobcovi bol zablokovaný prístup do počítačového operačného systému žalovanej a že čas na ich vykonanie bol určený v rozsahu jedného dňa. Svedkovia Mgr. B. U.G. R. U.. P. F. vo svojich výpovediach uviedli, že pracovné úlohy zadané žalobcovi neboli za daných okolností splniteľné. To isté potvrdili vo svojich svedeckých výpovediach ďalší vypočutí svedkovia Ing. M., C.. U.R. , V. Y. R. C.. Š.. Títo svedkovia tiež potvrdili, že zablokovanie prístupu do informačného systému v počítači bolo v organizácii žalovanej bežnou praxou v prípade rozviazania pracovného pomeru so zamestnancom, ktorého sa rozhodli prepustiť. Takému pracovníkovi bol zablokovaný prístup do informačného systému informatikmi. Druhý krok bol že musel odovzdať kľúče od kancelária svojmu nadriadenému.

34. Pri hodnotení intenzity porušenia pracovnej disciplíny zamestnancom súd prihliadol k osobe žalobcu, k funkcii, ktorú vykonával, k doterajšiemu postoju k plneniu pracovných povinností, k situácii, v ktorej k porušeniu pracovnej disciplíny došlo, k miere zavinenia zamestnanca, k spôsobu a intenzite porušenia konkrétnych povinností, k dôsledkom porušenia pracovnej disciplíny na zamestnávateľa, či zamestnanec svojim konaním spôsobil zamestnávateľovi škodu, v akej výške a pod. a zistil, že vypočutí svedkovia sa k osobe žalobcu vyjadrili, že v osobe žalobcu išlo o aktívneho pracovníka bol lojálny, prísny, úlohy plnil. Na otázku, či si plnil zodpovedne povinnosti, alebo zanedbával prácu, svedkovia uviedli, že povinnosti si plnil riadne a zodpovedne, že nezanedbával prácu. Nebolo sporné, že žalobca pracoval ku dňu okamžitého skončenia pracovného pomeru vo funkcii obchodný riaditeľ. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že zablokovanie prístupu žalobcu do počítačovej siete žalovanej bolo účelové a smerovalo k postupu žalovanej zneužívajúceho právo, porušujúceho dobré mravy a vykazujúceho znaky diskriminácie. Súd mal v konaní tiež preukázané, že žalobca dňa 16. 07. 2008 odovzdal kartu od mobilného telefónu, osobný počítač a kľúče od kancelárie a od služobného motorového vozidla na príkaz svojho priameho nadriadeného Ing. R., ktorým bol vyzvaný aby odovzdal služobné motorové vozidlo, mobil, Túto skutočnosť svedok R. pri svojom výsluchu pred súdom dňa 11.3.2010 nepoprel a nepriamo potvrdil. Vypočutí svedkovia nezávisle na sebe potvrdil, že toto bola bežná prax v Kooperatíve pri rozviazaní pracovného pomeru. Súd prvej inštancie po doplnení dokazovania dospel k záveru, že žalovaným uvedené dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru v danom prípade nedosahovali taký stupeň intenzity porušenia pracovnej disciplíny zamestnancom aký Zákonník práce predpokladá pri skončení pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm b/ Zákonníka práce vzhľadom k situácii, v ktorej k porušeniu pracovnej disciplíny došlo, k miere zavinenia zamestnanca, k spôsobu a intenzite porušenia konkrétnych povinností ako aj k dôsledkom porušenia pracovnej disciplíny. Ďalšou dôležitou skutočnosťou, ktorá má vplyv na posudzovanie závažnosti konania žalobcu je fakt, že žalovanému v súvislosti s konaním žalobcu, ktorým mal závažne porušiť pracovnú disciplínu nevznikla žiadna škoda ani iná ujma. Z týchto dôvodov súd žalobe vyhovel a rozhodol, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné.

35. O povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške 33 787,29 euro, t.j. 1 017 876.- Sk brutto (84 823,- Sk x 12 mesiacov) súd rozhodol podľa § 79 ods. 1/ Zákonníka práce. Táto suma predstavuje náhradu mzdy za 12 mesiacov x 84 823,- Sk. Súd takto rozhodol podľa § 79 ods. 2/ zákonníka práce na žiadosť žalovaného. Súd pri rozhodovaní prihliadol najmä na to, že žalobca od 01.07.2008 -do septembra 2009 pracoval v organizácii SLOV - CHLAD, s.r.o., Horná Breznica č.l.

36. Výšku priemerného zárobku žalobcu súd určil podľa § 134 ods. 1/Zák. práce. Tento zistil zo mzdy žalobcu v rozhodnom období ktorým je druhý štvrťrok 2008.

37. Priemerný mesačný zárobok žalobcu v rozhodnom období druhého štvrťroka 2008 bol vo výške 254.469.- Sk., t.j. 84 823- Sk mesačne brutto, čo nebolo medzi stranami sporné.

38. Žalobca žiadal priznať náhradu mzdy vo výške priemerného mesačného zárobku od 01. 08 2008 do času, keď mu žalovaný umožní pokračovať v práci.

39. S poukazom na použitie ustanovenia § 79 ods. 2/zákonníka práce súd priznal. žalobcovi náhradu mzdy za 12 mesiacov vo výške 33.787,29 euro brutto t.j. 1 017 876.- Sk a vo zvyšku žalobu zamietol ako nedôvodnú.

40. Keďže žalobca mal vo veci plný úspech priznal mu súd podľa § 255 ods. 1 CSP náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku v sume 2 121,50 eur na účet Okresného súdu Bratislava I v zmysle ustanovenia § 2 ods.2 zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov v lehote určenej vo výroku rozsudku, nakoľko žalobca v konaní je oslobodený od súdnych poplatkov v zmysle citovaného ustanovenia §4 ods.2 písmeno d/ zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a mal v konaní plný úspech, čím žalovanému vznikla poplatková povinnosť.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.